

Рідна мова
Підростають діти - журавлята
Й полетять від отчої ріки.
Виглядять з країв їх буде мати
Ніжним помахом теплінь-руки.

Батькові ж одне лише - повчати,
Бо його коріння - не із тьми.
Й азбуку прадівства нагадати,
Щоб писали дерево гарно ми.

Відпливе у далеч колискова,
Що її всі знають з пелюшок.
Бережіть своє джерельце - мову -
Вічне материнське молоко!

І нехай життя навкруг вирує,
І пульсує метроном кров,
Без людини мова не існує!
А та ж мова - це людина знову!

Це земля, що жде свого солдата,
Це і книга, й самосій - трава,
Й смерекова рідна хата,
Й Господу молитва вікова.